

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus II. Quis dispenset ad Ordines cum illegitimis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

c. 1. h. t. ex C. C. Pictaviensi, ibi: ut filij Presbyterorum, & ceteri ex fornicatione nati ad sacros Ordines non promoveantur, nisi aut Monachi fiant, vel in Congregatione canonica regulariter viventes: praelationes verò nullatenus habeant: sed neque servi, nisi à Dominis suis libertate donentur. Ubi nota, per vitam Monachi, quemlibet statum Religiosum intelligi, in quo quis emissis votis evadit verè Religiosus, ut pluribus probat Pirhing. hic à n. 6. & illegitimum, qui factus est Religiosus cum effectu, non propterea habitari ad Prælaturas, sine dispensatione Papæ c. 1. h. t. junct. gloss. V. Prælationem; nec ad Beneficia curata intra, vel extra Ordinem, c. ult. h. t. bene tamen, ad Ordinis officia alia non curata, c. ult. h. t. Not. 2. Monachum illegitimum, nec de consensu sui Superioris, posse esse Vicarium Episcopi, licet professione sit legitimatus; Sanchez de Matr. l. 8. d. 1. c. 5. à n. 16. Barbof. in c. 1. de fil. Presbyt. n. 8. & filium illegitimum alicujus Religiosi, posse Patri suo succedere in Prælatura ejusdem Religionis, in qua ipsius Pater Prælaturam, vel dignitatem habuit, aut habet, affirmari à Fratre Emmanuele; negari à Miranda apud Barbofam in c. 3. de fil. Presbyt. n. 7.

2212. Excipe 2. nisi necessitas, vel evidens utilitas Ecclesiæ postularer, illegitimum ad Ordines admitti; ne scilicet in Ecclesiæ detrimentum cedat, quod in ejus commodum inductum est à jure. Excipe 3. nisi defectus natalium sit occultus, & dispensatio occultè peti non possit, sine sua vel parentum infamia apud Papam vel Episcopum in casu, quo illegitimum utiget gravis necessitas Ordines suscipiendi. Sic Pirhing h. t. n. 9. Excipe 4. nisi restituantur natalibus, vel per subsequens matrimonium, vel Rescripto Pontificis, aut alterius, qui tales legitimare potest ad hunc effectum.

ARTICULUS II.

Quis dispenset ad Ordines cum illegitimis?

2213. EX dictis n. 2209. constat, cum illegitimis Episcopum dispensare posse ad minores Ordines tantum; & consequenter ad Beneficia simplicia, non autem directè ad curata; nec ad dignitates: ad sacros verò Ordines, & Beneficia majora

Tom. I.

solum Pontificem per c. 1. h. t. in 6. ibi: is, qui defectum patitur natalium, ex dispensatione Episcopi licitè potest (si ei aliud Canonicum non obstat) ad Ordines promoveri minores, & obtinere Beneficium, cui cura non imminet animarum: dummodo sit tale, super quo per ipsum Episcopum valeat dispensari; ad Ordines quoque majores, vel Beneficia curam animarum habentia, super quibus nequit Episcopus dispensare, sine dispensatione sedis Apost. promoveri non potest.

Not. autem 1. cum dicimus, Episcopum dispensare posse cum illegitimis ad beneficia simplicia, intelligi illa, super quibus Episcopus potest dispensare, ut monet ipse textus in cit. c. 1. nimirum ipsum non prohibente, à tali dispensatione; jure communi, consuetudine Curie Romanæ; aut Ecclesiæ particularis, statuto jurato, vel à Papa confirmato, ut tradunt Doctores in cit. c. 1. h. t. in 6.

Ex quo colliges quædam beneficia esse extra Episcopi potestatem quoad hunc casum cum illegitimis, ut sunt, quæ habent annexam dignitatem, vel personatum, etiam sine cura; sic Azor p. 2. l. 6. c. 3. q. 3. Secundo, quæ requirunt in beneficiato Ordinem sacrum; tertio, quæ illegitimi parens prius habuit in tali Ecclesia, gloss. in cit. c. 1. v. tale; quarto, Canonicatus in Ecclesia Cathedrali, secundum stylum Curie Romanæ: quinto dignitas prima, seu principalis in Ecclesia Collegiata, secundum eundem.

Not. 2. licet irregularitas, ex defectu natalium, foret occulta, adhuc cum illa dispensari non posse per Episcopum, vi Tridentini Sess. 24. c. 6. & Ordines sacros; quia non est ex delicto subjecti irregularis. Nam omnes illegitimè nati sunt irregulares, etiam si defectus sit occultus, & publicè habeantur pro legitimis; Layman. l. 1. tr. 5. c. 5. à n. 1. Hinc nec ad Ordines, nec ad beneficia promoveri possunt; Not. 3. nos n. 2213. signatè dixisse, Episcopum cum illegitimis dispensare non posse directè ad beneficia curata; nam secus est indirectè, ut si per accidens unita forent beneficio simplici aliàs ab Episcopo conferibili; sic Barbof. in c. 6. de fil. Presbyt. num. 3.

Rrr 2

ARTI.